

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2015/2016

Vysokoškolská kvalifikační práce - magistři (diplomová práce)
posudek vedoucího

Bc. FILIP HAUSER

CESTIČKA K DOMOVU
/Stráž nad Nežárkou – dokumentace/

Karel Václav Rais, učitel a spisovatel, představitel realismu napsal tuto „sentimentální“ báseň, o které si můžeme myslet, že je pro současnost možná nesentimentální, ale jako název pro diplomovou práci mírně infantilní.

Slova domov ale i cestička jsou /bez jiných současných konotací/ pro Filipa témata svým způsobem aktuální.

Nedávno se spolu se svými rodiči a bratry přestěhoval z Jindřichova Hradce na větší vesnici, do Stráže nad Nežárkou, v které se všichni společně zabydlují a vytvářejí si nový životní prostor, nové sociální vazby. Tuto skutečnost jsem dlouho neznal, protože jsme se s Filipem potýkali jen na „školně uměleckém poli“.

První informací o této dost podstatné změně byla jeho práce, kterou odvysílal Český rozhlas. Byl to záznam vyprávění žijící majitelky restituovaného mlýna ve Stráži. Tato mimoškolní práce poskytla Filipovi základní informace ze života obce a zároveň určitě velmi dobře uvedla Filipa do nového prostředí. Následně mu bylo umožněno představit se i výtvarně v této obci, a to realizací tří objektů – domečků v prostorách chátrajícího mlýna, a tak i další možnost seznamování se s realitou současné vesnice – mikrokosmem, který v sobě dokáže kumulovat aktuality současného světa nebývalým způsobem.

Závěrečná „školní diplomová“ práce pro Filipa vyplynula jaksi samovolně a zcela přirozeně navázala na „venkovské“ téma, které Filip postupně uchopil ve větší komplexnosti, jak je patrné z jeho textu.

Při hledání místa pro instalaci dřevěné vyhlídky /původní záměr diplomové práce/ objevil a obnažil starou dlážděnou cestu, o které jsem si myslel v jisté fázi, že by mohla být právě tou závěrečnou prací, a to tak, že ji bude sám bosý procházet ale i slavnostně boso provázet spolubčany třeba na 1. Máj.

Po důkladném pátrání po vlastních zájmových ploch, po důkladném studiu mapových podkladů si ujasnil další souvislosti, směr pokračování této polní cesty, kterou se rozhodl osázet ovocnými stromy. A tak postupně dospěl až do místa u statku Národní galerie, k jabloním, kde se rozhodl vybudovat dřevěnou vyhlídku, místo k dovršení radosti. Tento objekt by mohl být rovněž sám o sobě hodnocen a prezentován jako závěrečná práce podobně jako akce na chodníku, nebo procházení mladou alejí.

Vše, co zde zmiňuji a čeho si nejvíc cením, je právě ten celek, ta komplexnost uvažování a uchopení problematiky současné krajiny, současné vesnice, propojování intravilánu s extravilánem obce, neseparace těchto dvou kdysi přirozeně vnímaných a hlavně žitých daností a nezbytností. Cením si důslednosti, se kterou Filip přistoupil k realizaci své závěrečné práce, kterou jsme chtěli dále rozvíjet, prohlubovat a hlavně pokračovat v návazném doktorandském studijním programu. Ze své vlastní zkušenosti vím, jak je tato problematika složitá, kolik úsilí vyžaduje prosazovat v otupělém prostředí dobrou ideu.

Práci Filipa Hausera doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A

Prof.ak.soch. Jan Ambruz
vedoucí ateliéru sochařství II
6.5.2016